

Steen Kilde Christensen

Losseplads

**HVAD
GØR I**

B&O

Informationschef
Tino Pedersen

Vi fandt ikke skrottet udstyr fra B&O i Ghana, men hvad gør I for at sikre, at jeres produkter ikke ender sådanne steder?

Det gør vi ved at være tilmeldt miljøordninger, som sikrer en rimelig fornuftig håndtering af elektronikskrot. Vi er med i Elretur, som vi betaler en afgift til og EU's WEEE-ordning (Waste Electrical and Electronic Equipment), som vi også betaler for.

Men der er tilsyneladende huller i de systemer, der gør, at skrotten alligevel ender på lossepladser i udviklingslande...

Ja, det er der tilsyneladende. Noget andet, vi gør, er derfor at sikre, at det, vores produkter er lavet af, kan genanvendes, og at produkterne ikke udgør nogen større miljøtrussel eller er farlige for de mennesker, der skal håndtere dem. WEEE-ordningen fastslår, at 75 pct. af komponenterne i elektronikprodukter skal kunne genanvendes, og vi er oppe på omkring 90 pct.

Flere producenter er i gang med at udfase skadelige kemikalier som for eksempel blødgøreren phthalater. Er I også det?

Vi arbejder på forskellige fronter. Vi forsøger for eksempel at gøre det loddetin, vi bruger, så miljøvenligt som muligt. Phthalater har ikke været et fokusområde for os indtil nu, og jeg ved ikke, om det er muligt at undvære i vores produkter. Vi siger ikke, at vi er verdensmestre. Vi kan også blive bedre. ■

na. Ifølge Mike Ananes kilder i skrotmiljøet, er det kun omkring en fjerdedel af lasten, der er brugbar, resten virker slet ikke.

Han efterlyser, at myndigheder både i Ghana og Europa, strammer kontrollen, men mener også, at producenterne må komme på banen.

»Producenterne må tage ansvar for hele produktets livscyklus fra vugge til grav. De må sørge for, at forbrugere kan skaffe sig af med det elektronisk affald eller genbruge det på en

» Jeg kan ikke lide at arbejde her, jeg får kvalme og ondt i hovedet, men jeg skal bruge pengene.«

Keweky, 14 år

forsvarlig måde. Det kan godt være, at I ikke vil have affaldet i jeres baghave i Europa, men vi vil heller ikke have det,« siger han.

I mange tilfælde er det ghanesere bosat i Vesten, der står for fragten til Ghana. Ofte ved de godt, at udstyret ikke virker, men ser en god forretning i skrothandlen. Andre gange kommer udstyret som donationer fra virksomheder eller organisationer.

»Jeg har oplevet folk sige: »Den hvide mand betalte selv for at sende

computerne herved, han er en god mand.« Men så viste det sig, at lasten var fuldstændig ubrugelig,« siger Anane.

På et universitet i Accra fortæller en it-ansvarlig, at universitetet fik 20 brugte Dell-computere tilsendt, som viste sig at være komplet ubrugelige bortset fra nogle smådele.

Fortsættes næste side